

ජනාධිපති කාර්යාලය
ප්‍රස්තකාලය

ශ්‍රී ලංකා එක්ස්පෝ '92 ප්‍රදර්ශනය විවෘත කිරීමේ දී
ජනාධිපති රණසිංහ ප්‍රේමදාස මැතිතුමා විසින් පවත්වන
ලද කථාව-ඛණ්ඩාරනයක අනුස්මරණ ජාත්‍යන්තර
සම්මන්ත්‍රණ ශාලාව-1992 නොවැම්බර් මස 18 දින

මෙය අතිශයින් ම වැදගත් අවස්ථාවක් බව සඳහන්
කරන්නේ ඉතාමත් සත්තෝෂයෙන්. අද අප මෙතැන රැස් ව
සිටින්නේ ඉතාම විත්තාකර්ෂණීය ප්‍රදර්ශනයක් විවෘත
කරන්න සි. එය තමයි, නමුත්නාත්සේලා දත්තා පරිදි ම ශ්‍රී
ලංකා එක්ස්පෝ '92 මහා ප්‍රදර්ශනය. අද මේ ප්‍රදර්ශනය
විවෘත කිරීම හදිසියේ ගත් තීරණයක් අනුව සිදු
කරන්නක් නො වේ. ඊට සුදුනම විමක් හැටියට ඉතා
විශාල වැඩ කොටසක් ඉටු කර තිබෙනවා. "1992 - ශ්‍රී
ලංකා අපනයන වර්ෂය" ඊට කලින් පැවැත්වුණා. "1992 -
2001 ශ්‍රී ලංකා අපනයන දශකය" දියත් කිරීමත් මෙයින්
ප්‍රකාශයට පත් වෙනවා. මෙම ප්‍රයත්නයන් ගෙන් එලදායි
ප්‍රතිඵල නිසැක ව ම බලාපොරොත්තු වෙන්න පුළුවන්. එම
ප්‍රතිඵල ලැබෙන විට තමයි, අපේ අනාගතයට වැදගත්
බලපෑමක් ඇති වන්නේ.

මෙම ප්‍රදර්ශනය මෙ සේ අද විවෘත කිරීමට පසුබිම
සකස් කරමින් ඊට කලින් කාලසීමාවේ දී සිදු වුණු සිද්ධීන්
මෙතෙහි කිරීම වැදගත් ය යි මා කල්පනා කරනවා. මම
ඒ ගැන ලුහුඬින් සඳහන් කරන්න සතුටු සි. 1977ට කලින්
අප, අපේ ආර්ථිකය බාහිර ලෝකයෙන් වෙන් කර තබා
ගෙන සිටි බව නමුත්නාත්සේලාට මතක ඇති. අප වැනි
කුඩා ජාතියක් එබදු ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කිරීම මහා
බේදවාචකයට මග පාදාගැනීමක්. මා එසේ කියන්නේ,
අනාදීමත් කාලයක සිටම අප ලෝක වෙලදාමට සම්බන්ධ

වි සිටි නිසයි. අපගේ වැනි කුඩා දිවයිනේ ආර්ථිකයට ලෝක වෙළඳ සම්බන්ධතාවලින් වෙන් ව සිටීම කෙසේවත් කරන්න බැහැ.

වර්ෂ 1977 සිට අප මේ තත්ත්වයට පිළියම යොදන්න පටන් ගත්තා. නිදහස් වෙළෙඳ ක්‍රමයකට මං සැලසුවා. ආනයන හා විකිමය සීමාවන් ලිහිල් කලා. එ සේ ම ආර්ථික වර්ධනය ලබාගැනීමට කැමැත්තැ කළ උපාය මාර්ග ඉතාම ඕනෑකමින් ක්‍රියාත්මක කරන්න පටන් ගත්තා. පින්පඩි, සහනාධාර, සලාක, 'පර්මිට්', 'කොන්ට්‍රෝල්' තැනුව ම බැරි අංශ බවට පත් වෙලා තිබුණු දශක දෙකක යුගයක් අප අවසන් කලා. 'ආනයන ආදේශනයට' වඩා වැඩි ප්‍රමුඛත්වයක් අප, "අපනයන තරගකාරීත්වයට" දුන්නා. මෙරටට විදේශීය ආයෝජන ඇදගැනීමේ වැඩ සටහනක් අප දියත් කලා. සංවර්ධන මූලික පහසුකම් වැඩිදියුණු කිරීමට අප මුල් තැන දුන්නා. අප, අපනයන සැකසුම් කලාප පිහිටව්වා. අපේ මහා මාර්ග, වරාය හා ගුවන් තොටුපළවල් නවීකරණය කිරීමේ වැඩසටහන් අප ඇරඹුවා. අපනයන සංවර්ධන මණ්ඩලයක් පිහිටව්වා. මේ, මා සඳහන් කළේ අප ගත් පියවරවලින් ස්වල්පයක් පමණ යි.

තමුන්නාන්සේලා දන්නා පරිදීම දේශපාලන ස්ථාවරත්වය, ජාතික ආරක්ෂාව, ආර්ථික ප්‍රගතිය යන මේවා ඉදිරියට යන්නේ අත්වැල් බැඳගෙන යි. ආර්ථික ප්‍රගතියක් නැති ව දේශපාලන ස්ථාවරත්වයක් හෝ ජාතික ආරක්ෂාවක් තිබෙන්න බැහැ. අතික් අතට බලන විට, ආර්ථික ප්‍රගතියට අනිකුත් කාරණා දෙක ම එක් තැන් විමක් අවශ්‍ය යි. මා ජනාධිපති පදවියට තේරී පත් වීම සමහර අංශවල ලොකු කැලඹිල්ලකට හේතු වුණා. තමුත් ඒ හේතූකොට ගෙන ආරක්ෂාවටත් ආර්ථික ප්‍රගතියටත් අත්‍යවශ්‍ය පදනම් ගොඩනැගුණා. එදා මෙදා තුර අප ලබා තිබෙන ජයග්‍රහණ, යහපත් ප්‍රතිඵල සියල්ලක් ම ලබාගන්න පුළුවන් වුණේ ඒ පදනම් ගොඩනැගුණු නිසයි.

වර්ෂ 1988 දී මට ලැබුණු ජන වරම ඉතා පැහැදිලි එකක්. ආර්ථිකය ලිහිල් කිරීමේ ක්‍රියාදාමයක් තව තවත්

ගක්තිමත් කරන්න එයින් අවස්ථාව ලැබුණා. කලින් පනවා තිබුණු විදේශ විනිමය සීමාවන් දැන් විශාල වශයෙන් ලිහිල් කර තිබෙනවා. කොටස් වෙළඳපොළ දැන් පුළුල් සහභාගිත්වයක් සඳහා විවෘත කර තිබෙනවා. අද ජනතාකරණය රජයේ නව කර්මාන්තකරණ උපාය මාර්ගයේ ඉතා වැදගත් අංගයක් බවට පත් වී තිබෙනවා. අද රජය සතු ව භා රජයේ පාලනය යටතේ තිබෙන ව්‍යාපාර බොහොමයකම අයිතිය රජයෙන් බැහැර කිරීම මේ සඳහා අවශ්‍ය වෙනවා. රජයට අයත් ව්‍යාපාර 21ක් ජනතාකරණය කිරීම දැන් සම්පූර්ණ කර තිබෙනවා.

අප ගේ අපනයනයන් ඉතා සැලකිය යුතු ප්‍රමාණයට වැඩි කිරීම අත්‍යවශ්‍ය වී තිබෙනවා. මේ නවීන යුගයේ ආර්ථික සෞභාග්‍යය ලබා සිටින හැම රටක් ම තමන් ගේ අපනයනයන් විශාල වශයෙන් වැඩි කරගෙන තිබෙනවා. ඇත්තවශයෙන් ම, නවීන ආර්ථික සෞභාග්‍ය ඉදිරියට ගෙන යන ඇත්ප්ම නම් අපනයන වෙළෙඳාම යි. අප කුඩා රටක් බව ඇත්ත. නමුත්, අප, අපනයනය කරන භාණ්ඩ හා ද්‍රව්‍ය ප්‍රමාණය සුළු ප්‍රමාණයක් වීමට අවශ්‍ය කමක් නැහැ. විශාල වශයෙන් අපනයනය කර සෞභාග්‍යය ලබා කර ගත් කුඩා රටවල් අපට ලොව නොයෙක් දෙසින් දක ගන්න පුළුවන්.

අපනයනය වැඩි වන විට, විදේශ ආධාරවලින් කෙරෙන කටයුත්ත වෙළඳපොළදාම මගින් සිදු කෙරෙනවා ඇති. එය තමයි, නියම සංවර්ධනය. එවිට අපේ දේශපාලන නිදහසට අලුත් අර්ථයක් ලැබෙනවා. අපනයනය මගින් සෞභාග්‍ය ලබාගන්නට අවශ්‍ය සියලුම සම්පත්, දස්කමුත් අප සතු ව තිබෙනවා. අපට මේ සඳහා අවශ්‍ය ව තිබෙන්නේ කාරණා දෙකක් පමණ යි. එකක්, නිෂ්පාදනවල ඉස්තරම් බව ; අනික, වෙළඳපොළවල්. අපට ඉස්තරම් භාණ්ඩ නිපදවන්න පුළුවන්නම් ඒවාට ඉල්ලුමක් ඉබේම ඇති වෙනවා. ඉල්ලුම ය යි කියන්නේ, අපේ නිෂ්පාදනවලට ඇති වන වෙළඳපොළ යි. අපට ම

භාණ්ඩ අලෙවි කර ගැනීමෙන් සමෘද්ධියක් ඇති කර ගන්න බැහැ.

අප අපනයනය කරන ප්‍රමාණයට මෙහි විදේශීය ආයෝජනයන් ඇති වෙනවා. සාර්ථක ව භාණ්ඩ අපනයනය කරන්න පුළුවන් පුද්ගලයන්ට විදේශීය ආයෝජනයන් පිළිගෙන හොඳින් රැකබලා ගන්නට පුළුවන් බව ලොව කොතැනක වුවත් ආයෝජකයන් දන්නවා. මෑත කාලයේදී ලෝක ආර්ථිකයෙන් වෙන් වී ජීවත් වෙන්න නැත් කළ හැම රටක් ම ආර්ථික සෞභාග්‍යයක් ලබා ගන්න අසමත් වූ බව අපි අමතක නො කරමු.

අපනයනය අතින් අප ලබා තිබෙන කාර්ය සාධනය ඉතා ම දිරිගන්වනසුදු යි. ගුණාත්මක පැත්තෙන් ඇති වී තිබෙන වෙනසට උදාහරණයක් දක්වනවා නම්, අපේ අපනයන රටාවේ ව්‍යුහයේ වෙනසක් සිදු වී තිබෙන බව කියන්න පුළුවන්. අපේ සමස්ත අපනයන ප්‍රමාණය තුළ මූලික වෙළෙඳ ද්‍රව්‍යවලට අත් වන කොටස අඩු වෙන්න පටන්ගෙන තිබෙනවා. එ සේ ම, දළ දේශීය නිෂ්පාදනයේ කෘෂිකර්මයට මෙන්ම රැකියා නියුක්තියටත් අත් වන කොටස එක්ව එක්ව ම අඩු වී තිබෙනවා. සමානුපාතිකව බලන විට, කාර්මික නිෂ්පාදනයටත්, සේවාවන්ටත්, වෙතත් අංශවලටත් හිමි වන කොටස් වැඩි වී තිබෙනවා.

අප අපනයනය කළොත් මිස ආනයනය කරන්න බැරි බව අප සියලුදෙනා ම දන්නවා. ආනයනය නො කොළොත් අපට අවශ්‍ය ප්‍රාග්ධන භාණ්ඩත් අතරමැදි අවශ්‍යතාත් ලබාගන්න පුළුවන් වෙන්නේ නැහැ. අපට අවශ්‍ය කරම අමුද්‍රව්‍ය ලබාගන්න පුළුවන් වන්නේ නැහැ. මෙසේ වන විට අප පාරිභෝජනය කරන හැම දෙයක් ම මෙහි නිෂ්පාදනය කරන්න මහත්සි ගන්නට

අපට සිදු වෙනවා. නමුත්, ශ්‍රී ලංකාව වැනි කුඩා රටකට මෙය දරන්න බැරි දෙයක්. එමනිසා අපතයක කරුවන් අපේ රටට අනියමිත ම අවශ්‍ය කොටසක් බව සලකන්න ඕනෑ. ඔවුන් කර ගසා සිටින්නේ, අප කෙසේ නමුත් දුර්වලවන්නට ඉඩ හොඳි සාර්ථක කරගත යුතු ප්‍රයත්නයකට යි.

භාණ්ඩ අපතයක පිදේශ විනිමය උපයාගැනීමේ ප්‍රධාන මාර්ගයක් බව සඳහන් කරන්න ඕනෑ. රටේ සංවර්ධන අවශ්‍යතා ඉටු කරගන්නට විදේශ විනිමය අවශ්‍ය කරනවා. බාහිර ලෝකයේ තිබෙන බොහෝ සෙයින් විශාල වෙළඳපොළවලට නිෂ්පාදනය කිරීමෙන් විපුල ප්‍රතිඵල ලබන්න පුළුවන්. අපේ දේශීය වෙළඳපොළ ප්‍රමාණය අතින් බැලුවත්, මුළු දී ගැනීමේ ශක්තිය අතින් බැලූවිත් සීමිත බව නමුත්තාත්සේලා දන්නවා. ශ්‍රී ලංකා නිෂ්පාදන ව්‍යාපෘතිවලට වඩාත් විශාල අපතයක වෙළඳපොළක් ලැබුණ විට ලෝකයේ වඩාත් විශාල ආර්ථිකයන්ගෙන් එල තෙලාගැනීමට ඒවාට අවස්ථාව ලැබෙනවා. වඩාත් විශාල වෙළඳපොළක අවශ්‍යතා ඉටු කරන්නට නිෂ්පාදනය පුළුල් කරන විට වඩ වඩාත් රැකියා අවස්ථාව උදා වෙනවා. නිෂ්පාදන කටයුතු බොහෝ දුරට මිනිස් ශ්‍රමයෙන් ඉටු කරනොත්, මෙම අවස්ථාවෙන් පුර්ණ ප්‍රයෝජනය ලබාගත හැකි වෙනවා.

කුඩා පරිමාණ ව්‍යාපාර සංවර්ධනය කිරීමේ සංකල්පය මගේ හදවතට බොහෝ සමීප එකක් බව නමුත්තාත්සේලා දන්නවා ඇතැයි මා කල්පනා කරනවා. “ කුඩාව හැඩයි ” කියන අදහස මා තදින් ම පිළිගන්නවා. අපේ අනාගතය රඳා පවතින්නේ “ මහා පරිමාණ නිෂ්පාදනය මත නොව, මහජනතාව සහභාගි වන නිෂ්පාදනය මත බව ” මා හැම විට ම තදින්ම විශ්වාස කළ දෙයක්. ඕනෑ තරම් සේවක ශ්‍රමය ලබා ගන්න පුළුවන්කම තිබෙන අප ගේ ආර්ථිකය වැනි ආර්ථිකයක් හැම විට ම වැඩි

වැඩියෙන් මිනිස් ශ්‍රමය උපයෝගී කරගැනීමේ
ශීලීපක්‍රම භාවිතයට ධෛර්ය දෙන්න ඕනෑ.

කුඩා ව්‍යාපාර සංවර්ධනය කිරීමේ අවශ්‍යතාව
පිළිබඳ අපේ ප්‍රතිපත්තිය 1988 ඔක්තෝබර් මාසයේ
දී අපේ මැතිවරණ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනයේ අප
පැහැදිලි ව ම විස්තර කර තිබෙනවා. අපේ ජනතා
සම්පත පුබුදුවා ඒකරාශී කරගැනීමට අප
ප්‍රමුඛස්ථානය දෙනවා. අපේ මැතිවරණ ප්‍රකාශනයෙන්
ජේදයක් උපුටා දක්වන්නට මම සතුටුයි. අප මෙන්ම
මෙහෙම සඳහන් කර තිබෙනවා :

“ ජනතාව ආර්ථික සංවර්ධනයේ ප්‍රධාන
බලවේගය ලෙස සලකමින්, ජනතාව ජීවත්
කරවීම සඳහා අනුගමනය කරන උපාය
මාර්ගයේ ප්‍රතිඵලය ලෙසට හැම පවුලක් තුළ
ම ඇති වන සංවර්ධනය මාර්ගයෙන් රටපුරා
ම මූලික ආර්ථික වර්ධනයක් සිදු වනු ඇත.
මිනිස්සු නිෂ්පාදකයන් නිර්මාණකයින් හා
වත්කම් ඇත්තවුන් බවට පත් වෙති. දිළිඳු
ජනතාව ගේ යහපත පිණිස ව්‍යාපාරිකයින් ගේ
හා නිෂ්පාදකයන්ගේ සහාය අපි ලබාගත්තෙමු.
ඒ එක්කම දෙ වන පෙළට හා තුන් වන
පෙළට වැටෙන විවිධ කර්මාන්ත රටපුරා ම
ඇති කිරීමෙන් ජනතාව ගේ සහාය ද ඔවුන්ට
ලබා දෙන්නෙමු ”.

ප්‍රාදේශීය වශයෙන් ලබාගත හැකි අමුද්‍රව්‍ය උපයෝගී
කරගෙන, ප්‍රාදේශීය ජනතාව ගේ දස්කම් උපයෝගී කරගෙන,
රටපුරා නොයෙක් ස්ථානවල පිහිටුවන කුඩා නිෂ්පාදන
ඒකක ගැන විශ්වාසය තබා ක්‍රියා කිරීමේ වාසි
ගණනාවක් ම තිබෙනවා. එම ප්‍රතිපත්තිය නිසා ගම්වලින්
නගරවලට ජනතාව සංක්‍රමණය වීම වළකිනවා ; නගරවල
තදබදය අඩු වෙනවා ; පරිසර දූෂණය සිදුවීම වළකිනවා ;
නගරවල තිබෙන සංවර්ධන මූලික පහසුකම් මත

පැවෙන බරන් අඩුවෙනවා. එ පමණක් නො වෙයි, එම ප්‍රතිපත්තිය නිසා රුකියා අවස්ථා වැඩි වැඩියෙන් උදාවීමත් ආදායම් මාර්ග වැඩිවීමත් පොදු ජන ජීවිතයේ ගුණාත්මක අගය වැඩි වර්ධනය වීමත් යන මේ ප්‍රතිඵල නිසා පොඩි මිනිසාට ලොකු සෙනක් සැලසෙනවා.

අපේ ප්‍රතිපත්තියේ ප්‍රධාන ලක්ෂණ කිහිපයක් තිබෙනවා. ආයෝජන ප්‍රවර්ධනය, නිෂ්පාදනය නැංවීම හා රුකියා අවස්ථාව උදා කිරීම ඒ ප්‍රධාන ලක්ෂණ හැටියට හඳුන්වන්න පුළුවන්. එසේම, අපනයනය නැංවීම, ආනයනය හැකිකරමින් අඩු කර භාණ්ඩ බෙහි ම නිපදවීම, ඵලදායී රුකියා අවස්ථා උදා කිරීම, නිෂ්පාදනයේ ඵලදායීත්වය වැඩි කිරීම යන මේවා එම ප්‍රතිපත්තියේ ප්‍රධාන ප්‍රයත්නයන්, අරමුණන් හැටියට පවතිනවා. රාජ්‍ය හා පෞද්ගලික දෙ අංශයේ හවුල් සම්බන්ධයක් ඇති කිරීම අපේ මෑතිවරණ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනයෙනුත් අපේක්ෂා කලා. මේ අංශ දෙකේ නිර්මාණශීලී අදහස්වල සරු සම්මිශ්‍රණයක් ඇති කිරීම මෙයින් බලාපොරොත්තු වුණා. අප අපේක්ෂා කල තවත් අලුත් ලක්ෂණයක් නමයි, පෞද්ගලික අංශයේ ම විධිමත් ව සංවිධානය වුණු අංශයන්, එසේ සංවිධානය නොවුණු අංශයන් යන දෙ ගොල්ලන් අතරින් හවුල් සම්බන්ධයක් ගොඩ නැඟීම. මේ හවුල් සම්බන්ධතා නිසා එක් අතකින්, සංවිධානය වී නැති දහස් ගණන් කුඩා නිෂ්පාදකයනුත්, අනික් අතින්, විධිමත් ව, ස්ථිරසාර ව සංවිධානය වුණු ලොකු නිෂ්පාදකයන් හා ව්‍යාපාරිකයනුත්, අන්‍යෝන්‍ය වශයෙන් ආධාර කරගන්නා තත්ත්වයක් උද්ගතවීම අප බලාපොරොත්තු වුණා. අප මේ හවුල් "විශාල පරිමාණ ආයෝජකයාගෙන්, කුඩා පරිමාණ නිෂ්පාදකයාගෙන් සම්බන්ධය" හැටියට හඳුන්වනවා.

මා කලින් සඳහන් කල පරිදි, අපේ ආර්ථික ජීවිතය වෙළඳපොළ අවශ්‍යතා ඉටු කිරීමට හැඩගැස්වීමට අපේ රජය කැපවී සිටිනවා. ආර්ථික වර්ධනය ඇති කරන ප්‍රධාන බලවේගය හැටියට පෞද්ගලික අංශය මෙහෙයවීමට අපේ රජය බැඳී සිටිනවා. අප දැන් මුහුණ පා සිටින

තත්ත්වය අනුව, ආර්ථික වර්ධනයත්, අපනයනයත් යන වදන් සමාන අර්ථයක් අරගෙන තිබෙනවා. දැන් අපේ රජය විදේශීය පෞද්ගලික ආයෝජන රට තුළට ගෙන්වා ගැනීමට ඉතා ක්‍රියාශීලීව කටයුතු කරනවා. මේ සඳහා වෙළඳගෙදරාම මෙත්ම විනිමය පරිහරණයත් ලිහිල් කිරීමට පියවර ගෙන තිබෙනවා.

වැඩිකල් යන්නට මත්තෙන්ම අප, “අලුතින් කර්මාන්තකරණය වන රටක්” බවට පත් වෙන්න ඕන. මේ කර්මාන්තකරණ ක්‍රියාදාමයේ දී අපනයන සැකසුම් කලාපවලින් කේන්ද්‍රීය වූත්, විපර්යාසකාරී වූත්, කාර්යභාරයක් ඉටු වී තිබෙනවා. මෙම තව මං ඔස්සේ අපේ ආර්ථිකය තව තවත් ශක්තිමත් කිරීමට අප ක්‍රියා කරගෙන යනවා. අපේ ජනතාව දිළිඳුකමින් මුදාගන්නට තිබෙන එකම මග එය යි.

ශ්‍රී ලංකා එක්සත් ජනපදයේ '92 ප්‍රදර්ශනයෙන් ඉටු විය යුතු විශාල කාර්යභාරයක් තිබෙනවා. එ මගින් අපනයනයේ වැදගත්කම ගැන අපේ ජනතාව තුළ බලවත් හැඟීමක් ඇති කරන්න ඕන. ඒ සඳහා ඔවුන් ගේ ආකල්පවලින් අවබෝධයෙන් විප්ලවකාරී වෙනසක් ඇති කළ යුතු යි. අපේ ජනතාව බොහෝ කලක සිට ම රජය මගින් ම රැකිරක්ෂාත්, ගුහසාධනයත්, සහනාධාරණ සැපයුණු තත්ත්වයකට ඇඹිබැඟිවී සිටිනවා. තමන් ගෙන යන ව්‍යාපාරවලට, විලංගු දමා ආරක්ෂා කර දුන් වෙළඳපොළක් පැවැතීමේ තත්ත්වයටත් ඔවුන් ඒ කාලසීමාව තුළ හුරුපුරුදු වූණා. අභ්‍යන්තරයටම බැල්ම යොමු වූණ මතවාදවලට ඔවුන් එම කාලයේ තතු කරනු ලැබ සිටියා. අප විසින් ශීඝ්‍ර පරිවර්තන ඇති කළ යුතුව තිබෙනවා. වෙනස්වීම් ඇති වන්නේ නැතුව ප්‍රගතියක් ඇති වන්නේ නැහැ. මානසික වශයෙන් අප වෙනස් වෙන්න ඕන. අප දරන සංකල්පවලින් වෙනසක් ඇතිවෙන්න ඕන. මේ සියල්ලටම වැඩිය, අප ප්‍රායෝගිකවත්, යථාර්ථවාදීවත් වෙනස් වෙන්න ඕන.

දකුණු ආසියාවේ ජීවත් වන අප සැමට ම තව අභියෝගයකට මුහුණ දෙන්න සිදු වී තිබෙනවා. එය නමයි. කලාපීය පැවැත්මේ අභියෝගය. " සාක් " සංවිධානයේ සභාපතිවරයා ලෙසට මට විශේෂ වගකීමක් පැවරී තිබෙනවා. මොකක්ද මේ වගකීම ? මෙම කලාපයේ රාජ්‍යයන් සාමූහික යහපත තකා නම නමන් ක්‍රියාත්මක කරන උනන්දුරක වැඩසටහන් තීරණය කර ගන්න මින. මේ උනන්දුරක වැඩසටහන්වලින් ජාතික යහපතත් කලාපීය යහපතත් එකමුතු කෙරෙනවා. සියක් කෝටියකට අධික අනුග්‍රාහක ජනතාවක ගේ වෙළඳපොළේ ගැබ්ව තිබෙන හැකියාවන් හා ශක්තිය අප පුබුදුවන්න මින. අපගේ එළිපත්තේම තිබෙන මෙම සුවිශාල සමපත මල්පල ගන්වන්නට අප ධෛර්යයෙන් ක්‍රියා කරන්න මින.

1992 අපේ " අපනයන වර්ෂය " පමණක් නො වෙයි. ශ්‍රී ලංකා එක්ස්පෝ '92 ප්‍රදර්ශනයේ වර්ෂයත් එය යි. 1992 සිට 2001 දක්වා වූ " අපනයන දශකයේ " ජයග්‍රහණ ගැන පෙරනිමිති පහළ කරන වර්ෂයත් 1992යි. මෙම දශකය අවසානයේදී අප 21 වන සියවසටත් පිවිස සිටිනවා ඇති. ඒ දැවැන්ත අනාගතය සාර්ථක කරගන්න අප දැන් සිට ම ඉතා අර්ථවත් ව කටයුතු කිරීමට අධිෂ්ඨාන කරගනිමු.

මගේ කථාව අවසන් කරන්න කලින් එක්තරා කාරණා තුනකට නමුත්තාත්සේලා ගේ අවධානය යොමු කරන්න සතුටුයි. ඒවා නමුත්තාත්සේලා ගේ සතුටටත්, රුචියටත් හේතුවන කාරණා වෙය කියා මා සිතනවා. නමුත්තාත්සේලා ශ්‍රී ලංකාවේ රැඳී සිටින කාලය තුළ මෙන්න මේ අත්හද බැලීම් තුන කරන්න කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා. පළමු කොට ම අපේ පාරම්පරික ආහාරවල රස බලන්න කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා. නොයෙක් පලා වර්ග, කොළ වර්ග, ධාන්‍ය වර්ග, මාෂ හෝග, එළවලු, පලතුරු ආදිය එක් කිරීමෙන් තමයි, මෙම ආහාර වර්ග සකසාගන්නේ. ඒවා ඇත්තවශයෙන්ම බොහොම රසවත්. ඒ පමණක් නොවෙයි, මේ ආහාර වර්ග ඉතා ම පෝෂ්‍යදයකයි.

සියල්ලට ම වැඩිය මේ ආහාරවල බොහෝ ඖෂධීය ගුණ අඩංගු වෙනවා.

දෙ වැනි කරුණ, අපේ දේශීය වෛද්‍ය ක්‍රමය අන්තර් බැලීම නමුත් නාත්සේලාට ඉතා ප්‍රයෝජනවත් වෙත්ත පුළුවන්. මෙම ප්‍රතිකාර ක්‍රම ඉතා පිරිමැසුම්දයකයි. එමෙන්ම ජවා කිසිත් වසක් විසක් නැති ස්වාභාවික ප්‍රතිකාර. තුන් වනුව, බොහෝ වෛද්‍ය පරීක්ෂණ ඉතා ලාභයට කර ගත්ත පුළුවන් අද ලොව තිබෙන ස්ථානවලින් එකක් ශ්‍රී ලංකාව බවත් කියන්න පුළුවන්. අප ගේ ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර රෝහල ඕනෑම වෛද්‍ය පරීක්ෂණයක් කිරීමට අවශ්‍ය පහසුකමවලින් අනූන යි. එය අපට ජපානයෙන් ලැබී තිබෙන පරීක්ෂණයක්. විනාඩි 15කින් අපට එතැනට ලඟාවත්ත පුළුවන්. උසස් උපදේශක වෛද්‍යවරුන්, විශේෂඥ වෛද්‍යවරුන් විශාල සංඛ්‍යාවක් අප රටේ සිටින බවත් නමුත් නාත්සේලා දත්තවා ඇති. ඊට අමතරව විවිධ කටයුතුවලට ආධාරවිය හැකි විද්‍යාඥයන්, තාක්ෂණවේදීන්, පර්යේෂකයන් සැහෙන සංඛ්‍යාවකුත් අපට සිටිනවා. අවශ්‍ය අවස්ථාවලදී උපදෙස් හෝ මාර්ගෝපදේශ ලබාගත්ත පුළුවන් විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතියකුත් අපට තිබෙනවා.

එක්සත්පෝ '92 ප්‍රදර්ශනයේ භාණ්ඩ ප්‍රදර්ශනය කරන්නන් සිය අපනයනයන් වැඩි කරගැනීමට දරන ප්‍රයත්න විශිෂ්ට අන්දමින් සාර්ථක වේවා කියා මා අවසන් වශයෙන් ප්‍රාර්ථනා කරනවා. අද අප රටට පැමිණ සිටි විදේශීය ගැණුම්කරුවහුන්, ආයෝජකයහුන්, වෙනත් අමුත්තහුන් මා සාදරයෙන් පිළිගන්නවා. ඔවුන් මෙහි රැඳී සිටින කාලය ප්‍රියංකර වූත්, ප්‍රයෝජනවත් වූත් එකක් වේ යැයි මා විශ්වාස කරනවා.

මෙම විත්තාකර්ෂණීය සල්පිල විවෘත කරන්න මට ආරාධනය කිරීම ගැන මා වෙලෙඳ හා වාණිජ ගරු අමාත්‍යතුමාටත්, අපනයන සංවර්ධන ගරු අමාත්‍යතුමාටත් සතුති කරනවා. මෙම අනියය සිත්ගන්නාසුලු සල්පිල

විශිෂ්ට ලෙසින් සංවිධානය කිරීම ගැන සංවිධායක
කමටුවටත්, අපනයන සංවර්ධන මණ්ඩලයටත් මා ප්‍රශංසා
කරනවා.

ස්තූතියි !

சுதாபிபி வாய்மையுடைய புத்தகவாழை

1992 நவம்பர் 18 ஆந் திகதி பண்டாரநாயக்க ஞாபகார்த்த சர்வதேச மாநாட்டு மண்டபத்தில் இலங்கை எக்ஸ்போ'92 கண்காட்சியைத் திறந்துவைத்து இலங்கையின் சனாதிபதி அதிமேதகு ரணசிங்க பிரேமதாச அவர்கள் ஆற்றிய உரை

இது அதிசிறப்புமிக்க வைபவமாகும். மாபெரும் கண்காட்சியைத் திறந்துவைப்பதற்கு நாங்கள் அனைவரும் இங்கே குழுமியிருக்கின்றோம். அது, இலங்கை எக்ஸ்போ'92 கண்காட்சி என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். இந்தக் கண்காட்சியின் அங்குரார்ப்பணம் பலருடைய முயற்சியாலும் ஏராளமான ஆயத்தங்களாலும் செய்துமுடிக்கப்பட்ட விழாவாகும். இதற்கு முன்னர், 1992, இலங்கையின் ஏற்றுமதி ஆண்டாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. அதேபோன்று 1992 — 2001 இடைப்பட்ட பத்தாண்டுக் காலத்தை இலங்கையின் ஏற்றுமதித் தசாப்தமாகவும் பிரகடனப்படுத்தியமை இந்த விழாவோடு தொடர்பு கொண்டதாகும். இம்முயற்சிகளிலிருந்து நல்ல பயனைப் பெறத்தான் வேண்டும். சிறந்த பெறுபேறுகளைப் பெற முடியும் பட்சத்தில்தான் எமக்கு ஒளிமயமான வருங்காலம் உதயமாகும்.

இந்த அங்குரார்ப்பண விழாவுக்கு ஏதுவான நிகழ்ச்சிகள் குறிப்பிடத்தக்கவை. நான் அவற்றைச் சுருக்கமாக எடுத்துரைக்கின்றேன். முதலாவதாக 1977 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர் சுமார் இரண்டு தசாப்தங்களாக எமது பொருளாதாரம் ஏனைய உலக நாடுகளுடன் தொடர்பற்ற நிலையில் இயங்கி வந்ததென்பது உங்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கலாம். எமது நாட்டைப் போன்ற சின்னஞ் சிறிய நாட்டுக்கு அது பெரிதும் ஆபத்து விளைவதாக அமைந்தது. காரணம், நாங்கள் மிகப் பழைய காலத்திலிருந்தே உலகத்தில் ஏனைய நாடுகளுடன் வாணிபம் செய்து வந்தவர்கள் என்பதாகும். எமது சின்னஞ் சிறிய இத் தீவின் பொருளாதாரத்துக்கு அது எவ்வகையிலேனும் தாங்கிக்கொள்ள முடியாத இழப்பாக அமைந்தது.

1977 ஆம் ஆண்டில் அந்த நிலைமையினை சரிப்படுத்த நாங்கள் ஆவன செய்தோம். வர்த்தகத்தைத் தாராளமயமாக்கினோம். இறக்குமதி, மற்றும் ஏற்றுமதிக் கட்டுப்பாடுகளைத் தளர்த்தினோம். வளர்ச்சியின்பாற்பட்ட திறமுறைகளைப் புகுத்தினோம். இரண்டு தசாப்தங்களாக நிலவிவந்த தரும்ப் படிகளுக்கும் உதவிப் பணங்களுக்கும் பங்குவீதங்களுக்கும் கட்டுப்பாடுகளுக்கும் முற்றுப்புள்ளி வைத்தோம். இறக்குமதிப் பதிலீட்டுக்குக் கொடுத்திருந்த முக்கியத்துவத்தை அகற்றி ஏற்றுமதிப் போட்டிகளுக்கு முன்னுரிமை வழங்கினோம். வெளிநாட்டு முதலீடுகளை உள்நாட்டுக்குக் கொணரும் திட்டமொன்றைத் தொடங்கினோம். மூலவமைப்பு வசதிகளின் அபிவிருத்திக்கு முதலீடம் கொடுக்கப்பட்டது. ஏற்றுமதிச் சீரில் வலயங்களைத் தாபித்தோம். எமது நெடுஞ்சாலைகளையும் துறைமுகங்களையும் விமான நிலையங்களையும் நவீனமயப்படுத்துவதற்கான திட்டங்களை மேற்கொண்டோம். ஏற்றுமதி அபிவிருத்திச் சபையொன்றை நிறுவினோம். நாங்கள் செய்த பணிகளுட் சில இவையாகும்.

அரசியல் உறுதிப்பாடும் தேசியப் பாதுகாப்பும் பொருளாதார முன்னேற்றமும் பின்னிப்பிணைந்துள்ளவென்பது உங்களுக்குத் தெரியும். தேசியப் பாதுகாப்பின்றி அரசியல் உறுதிப்பாடு நிலவ முடியாது. பொருளாதார முன்னேற்றம் இல்லாமல் அரசியல் உறுதிப்பாடு அல்லது தேசியப் பாதுகாப்பு நிலவ முடியாது. அதேபோன்று அரசியல் உறுதிப்பாடும் தேசிய பாதுகாப்பும் பொருளாதார முன்னேற்றத்துக்கு இன்றியமையாததாகும். எனது தேர்தலின்போது மாபெரும் சூறாவளிகளை எதிர்நோக்கினேன். ஆனால், அந்தத் தேர்தலானது பாதுகாப்புக்கும் பொருளாதார முன்னேற்றத்துக்கும் இன்றியமையாத அத்திவாரங்களையிட்டது. அந்த அத்திவாரங்களின்மீதுதான் இன்றுவரை நான் நிறைவேற்றியுள்ள சாதனைங்கள் அனைத்தும் காலூன்றியுள்ளன.

1988 ஆம் ஆண்டில் எமக்கு மிகத் தெளிவான ஆணை கிடைத்தது. அந்த ஆணையாவது தொண்ணூறுகளில் தாராள மயமாக்குகைச் செயல்நடையினை மேலும் வலுப்படுத்துவதற்கு உதவியது. வெளிநாட்டு நாணயமாற்றுக் கட்டுப்பாடுகள் முற்றாகவே தளர்க்கப்பட்டுள்ளன. பங்குச் சந்தைகளில்

அனைவரும் ஈடுபாடு கொள்ளலாம். இன்று அரசாங்கத்தின் புதிய கைத்தொழில் திறமுறையின் இணைபிரிக்கமுடியாத உறுப்பாக மக்கள் மயப்படுத்துகை விளங்குகின்றது. அரசாங்கத்துக்குச் சொந்தமான தொழில் முயற்சிகளினதும் அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள தொழில் முயற்சிகளினதும் உடைமையினை மாற்றுவதற்கு இது துணைபுரிந்தது. இதுவரை அரசாங்கத்துக்குச் சொந்தமான 21 தாளாண்மைகளின் மக்கள் மயப்படுத்துகை பூர்த்தியாக்கப்பட்டுள்ளது.

எமது ஏற்றுமதிகளைக் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் அதிகரிக்க வேண்டியவர்களாக நாங்கள் இருக்கின்றோம். நவீன யுகத்தில் பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பெற்ற நாடுகள் யாவும் தமது ஏற்றுமதிகளைப் பெரிதும் அதிகரிக்க ஆவன செய்துள்ள நாடுகளாகும். உண்மையில், நவீன பொருளாதார வளர்ச்சியின் மாபெரும் கருவியாக ஏற்றுமதிகள் விளங்குகின்றன. எமது நாடு சின்னஞ் சிறிய நாடென்பது வெளிப்படை. ஆயினும், எமது ஏற்றுமதிகள் சிறிய பரிமாணத்தில் அமையத் தேவையில்லை. உலகின் சகல பகுதிகளிலும் உள்ள சிறிய நாடுகள் பெரிய ஏற்றுமதி முயற்சிகளின் மூலம் பொருளாதார சுபீட்சத்தை அடைந்துள்ளனவென்பதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

ஏற்றுமதித் துறை வளர்ச்சியடைந்த பொழுது வெளிநாட்டு உதவிகளுக்குப் பதிலாக வர்த்தகத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். அப்பொழுது நாங்கள் உண்மையான சுதந்திரத்தைப் பெற்றவர்கள் ஆவோம். அப்பொழுது எமது அரசியல் சுதந்திரம் புதுப்பொலிவினைப் பெறுகின்றது. ஏற்றுமதிகளின் மூலம் சுபீட்சத்தை அடைவதற்கு வேண்டிய வளமூலங்களும் எல்லாத் திறமைகளும் எங்களுக்கு உண்டு. சிறந்த உற்பத்தித் தரம், சந்தை வசதிகள் ஆகிய இரண்டில் மட்டுமே எங்களுக்குக் குறைபாடுகள் உள்ளன. தரமான பொருள்களைத் தயாரிக்க முடியுமாயின் கிராக்கியைப்பற்றி நாங்கள் கவலைப்படத் தேவையில்லை. கிராக்கி ஏற்படும்போது எமது உற்பத்திகளுக்குப் புதிய சந்தைகளும் இருக்கத்தான் செய்யும். எமது நாட்டில் மாத்திரமே விற்பனை செய்வதன்மூலம் நாங்கள் முன்னேற முடியாது.

எமது ஏற்றுமதிகள் அதிகரிக்கும் அளவுக்கு வெளிநாட்டு முதலீடுகளும் எமது நாட்டுக்கு வந்துசேரும். திறமையாக

ஏற்றுமதிகளைக் கையாளக்கூடிய நாடுகளில்தான் முதலீடுகளையும் திறமையாக உபயோகித்துக்கொள்ள முடியும் என உலகம் பூராவிலும் உள்ள முதலீட்டாளர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அண்மைக் காலத்தில் உலகப் பொருளாதாரத்துடன் தொடர்பற்ற நிலையில் இயங்க முனைந்த சகல நாடுகளும் சுபீட்சத்தினை அடைவதற்குத் தவறியுள்ளதென்பதை நாங்கள் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

ஏற்றுமதித் துறையில் நாங்கள் கண்டுள்ள முன்னேற்றம் எம்மைப் பெரிதும் ஊக்குவிப்பதாக உள்ளது. தரத்தின் அடிப்படையில் பேசும்பொழுது கட்டமைப்புச் சார்ந்த பெயர்வு ஏற்பட்டுள்ளதெனக் குறிப்பிடலாம். மொத்த ஏற்றுமதிகளைப் பொறுத்தவரையில் பிரதான பண்டங்களுக்கு இருந்த செல்வாக்குக் குறைந்து வருவதைக் காணலாம். அதேபோன்று மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியிலும் தொழில் வாய்ப்புகளிலும் விவசாயத்துக்கிருந்த சதவீதத்தின் பங்கு படிப்படியாகக் குறைந்துள்ளது. தயாரிப்புத் துறையும் சேவைகள் துறையும் ஏனைய துறைகளும் விகிதாசாரப்படி தமது ஏற்றுமதிப் பங்கினை அதிகரித்துள்ளன.

ஏற்றுமதி செய்யாத பட்சத்தில் இறக்குமதி செய்ய முடியாதென்பது எங்கள் அனைவருக்கும் நன்றாகத் தெரிந்த விடயமாகும். எமக்கு வேண்டிய மூலதனப் பண்டங்களையும் இடைத்தரப் பண்டங்களையும் வருவிக்க முடியாத நிலை ஏற்படும். எமது மூலப்பொருள் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்ய முடியாத நிலையும் ஏற்படும். எமக்கு வேண்டிய பாவனைப்பொருள் அத்தனையும் எப்படியாவது கட்டாயமாக உற்பத்தி செய்யவேண்டிய நிலைக்கு நாங்கள் தள்ளப்படுவோம். இலங்கையைப் போன்ற சிறிய நாடொன்றினால் தாங்கிக்கொள்ள முடியாத செலவினமாக இது இருக்கும். எனவே, ஏற்றுமதியாளர்கள் நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாத ஓர் பிரிவினைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆவர். அவர்கள் ஆற்றிவருகின்ற ஆக்கப்பணி ஆட்டம் கண்டு தடுமாறுவதை நாங்கள் பார்த்திருக்க முடியாது.

வெளிநாட்டுச் செலாவணியை உருவாக்குவதற்கும் ஏற்றுமதிகள் முக்கிய பங்களிப்பைச் செய்கின்றன. பொருளாதாரம்

சார்ந்த அபிவிருத்திப் பணிகளை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்கு வெளிநாட்டுச் செலாவணி அவசியமாகும். மிகப்பெரிய வெளிநாட்டுச் சந்தைகளுக்கு பண்டங்களை உற்பத்தி செய்வதன்மூலம் பல நன்மைகள் ஏற்படுவது திண்ணம். உங்களுக்கும் தெரிந்தவாறு விஸ்தீரணத்திலும் கொள்வனவு சக்தியிலும் உள்நாட்டுச் சந்தைக்கு வரையறைகள் உண்டு. விசாலமான ஏற்றுமதிச் சந்தைகள், இலங்கையின் கருத்திட்டங்கள் விரிவான பொருளியல் வளத்துடன் இயங்கத் துணைபுரிகின்றன. விசாலமான சந்தைகளின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் உற்பத்திகள் விரிவடையும்பொழுது தொழில் வசதிகளும் விரிவடைகின்றன. விசேடமாக உற்பத்திச் செயல்முறைகளில் அதிக தொழிலாளர்களை ஈடுபடுத்த முடியுமாயின் இது பூரணமாகச் சாத்தியப்படும்.

சிறிய தாளாண்மைகளின் அபிவிருத்தியானது எனது இதயத்துக்கு மிகச் சம்பமாக உள்ள பணியென்பது உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கலாம். “உருவத்திற் சிறியதில் எழில்மிகு உளவாம்” என்னும் கருத்தினைப் நான் மனமார ஆதரிக்கின்றேன். எமது வருங்காலம் தொகையாகப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதில் தங்கியிருப்பதில்லை. அது, மக்களால் செய்யப்படும் சிறு உற்பத்தி முறைகளில்தான் தங்கியுள்ளது என்னும் கருத்தினை நான் எப்பொழுதும் மதித்து வந்துள்ளேன். ஏராளமான உழைப்பாளிகள் மலிந்த பொருளாதாரம் உடைய எமது நாட்டில் தொழிலாளர்களை அதிகம் பயன்படுத்தும் தொழில்நுட்பங்களை ஊக்குவிப்பதற்கு ஆவன செய்தல் வேண்டும். மனிதக் கொள்திறனுக்கு தீங்கு விளைவிக்காத தொழில் நுட்பங்களைத்தான் நாங்கள் பயன்படுத்திக்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

சிறிய தாளாண்மைகளின் அபிவிருத்தி மீதான எமது கொள்கையினை 1988 ஒற்றோபர் மாதத்தில் வெளியிடப்பட்ட எமது தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில் மிகத் தெளிவாக எடுத்துரைத்துள்ளோம். மனித வளமூலங்களைத் திரட்டுவதற்கு நாங்கள் உத்தேசித்துள்ளோம். எமது தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது :

“ முதலீலை வளர்ச்சி நாடெங்குமுள்ள ஒவ்வொரு வீட்டிலும் இடம்பெறும். நமது மனித இன அடிப்படையில்

முதலீடு செய்யும் நுண்ணய முறைகளின் வாயிலாகப் பொருளாதார அபிவிருத்தியின் பிரதான எந்திரமான மக்களின் துணையுடன் இவ்வளர்ச்சி உண்டாகும். முதனிலை வளர்ச்சியானது, ஆண்களையும் பெண்களையும் சொத்துக்களின் உற்பத்தியாளர்களாகவும் படைப்பாளிகளாகவும் சொந்தக்காரர்களாகவும் ஆக்குவிக்கும். அதே சமயம் நாடெங்கணும் இரண்டாம் நிலையான, மூன்றாம் நிலையான கைத்தொழில்களைப் பரந்தளவில் நிறுவுவதன் வாயிலாக அடிப்படையை ஆதரிப்பதற்காக, அதே நேரத்தில் அக் கைத்தொழில்களால் அதிகரிக்கப்படுவதற்காக ஆள்வினைமையையும் உற்பத்தியாக்கும் வினையாண்மையையும் நாம் பயன்படுத்துவோம்.”

நாட்டில் சகல பாகங்களிலும் நிறுவப்பட்டுள்ள, உள்ளூர் மூலப்பொருள்களையும் உள்ளூர்த் தேர்ச்சிகளையும் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் சிறிய உற்பத்தி அலகுகளின்மூலம் பல நன்மைகள் ஏற்படுகின்றன. அத்தகைய சிறு உற்பத்தி அலகுகளைப் பயன்படுத்துமிடத்து கிராமங்களிலிருந்து நகர்ப்புறங்களுக்கு மக்கள் இடம்பெயர்வது தடுக்கப்படும். அத்தகைய நடவடிக்கையின் மூலம் நகரங்களில் உள்ள சனநெருக்கடியும் குறையும். அத்தகைய நடவடிக்கையின் மூலம் சுற்றாடல் தூய்மைக்கேட்டினையும் தடுத்துக்கொள்ளலாம். அத்தகைய நடவடிக்கையானது நகர உள்ளமைப்புக்குத் தாங்கமுடியாதவாறு ஏற்படும் பளுவினைத் தடுக்கும். அந்த நடவடிக்கையானது தொழில்வாய்ப்புக்களின் மூலமும் வருமானத்தை உருவாக்குவதன் மூலமும் வாழ்க்கைத் தரத்தின் பொது அபிவிருத்தியின் மூலமும் பாமர மக்களுக்கு உதவுகின்றது.

இந்த முதலீட்டு, உற்பத்தி, மற்றும் தொழில் வாய்ப்புக் கொள்கையின் பிரதானச் செயற்பாடுகளாக ஏற்றுமதி அபிவிருத்தி, இறக்குமதிப் பதிலீடு, வருவாய்தரும் தொழில் வாய்ப்புகள், அதிக விளைவுப் பெருக்கம் ஆகியவை உள்ளன. எமது தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில் அபிவிருத்தி சார்ந்த புதியதோர் அரசாங்க — தனியார் துறை பங்குடைமைபற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இரண்டு துறைகளையும் சேர்ந்த

ජනවිපති කාර්යාලය ප්‍රස්තාවය

පුத்தාக்கத்திறන් நிறைந்த புத்திஜீவிகளின் ஆக்கபூர்வமான இனக்கலப்பினை ஏற்படுத்துவதற்கு இத்தகைய முறை தேவையெனக் கருதப்பட்டது. தனியார் துறைக்குரிய முறைசார்ந்த மற்றும் முறைசாராத பிரிவினர்களுக்கிடையிலும் பங்காண்மையொன்றை ஏற்படுத்துவது இன்னொரு ஆக்கபூர்வமான அமிசமாகும். இத்தகைய கூட்டுப் பங்காண்மைகளின் காரணமாக ஆயிரக்கணக்கான முறைசாரா உற்பத்தியாளர்களின் ஆதரவு முறைசார்ந்த மற்றும் பெரிய தயாரிப்பாளர்களுக்கும் தாளாண்மைகளுக்கும் கிடைப்பதுடன் அவர்களது ஆதரவும் முறைசாரா உற்பத்தியாளர்களுக்குக் கிடைக்கும். இதனை நாங்கள் “பெரிய முதலீட்டாளர் — சிறிய உற்பத்தியாளர் தொடர்பு” எனக் கூறுகின்றோம்.

நான் முன்னர் குறிப்பிட்டதைப் போன்று எனது அரசாங்கம் சந்தை நெறிப்பட்ட பொருளாதாரத்தினை எமது நாட்டில் ஏற்படுத்துவதற்கு உறுதி பூண்டுள்ளது. வளர்ச்சிக்கான பிரதான கருவியாக தனியார் துறை அமைதல் வேண்டுமென எமது அரசாங்கம் உறுதி பூண்டுள்ளது. எமது சிந்தனையின்படி வளர்ச்சியும் ஏற்றுமதித் துறையும் ஒரே பொருளைக் கொண்டுள்ளன. எனது அரசாங்கம் வெளிநாட்டுத் தனியார் முதலீடுகளைத் தீவிரமாக நாடுகின்றது. அது, வர்த்தக நாணயமாற்று தாராளமயமாக்குகை நோக்கிச் சென்றுள்ளது.

“புதிய கைத்தொழில் நாடொன்றின்” அந்தஸ்தினை நாங்கள் விரைவில் அடைதல் வேண்டும். இந்த கைத்தொழில் மயமாக்குகை சார்ந்த முக்கியமானதும் மாற்றத்தைக் கொண்டு வருவதுமான பங்களிப்பொன்றை ஏற்றுமதிச் சீரிடல் வலயங்கள் செய்துள்ளன. இவற்றின் அடிப்படையிலேயே எமது பொருளாதாரத்தை இடையறாது வலுவாக்குவோம். எமது மக்களை வறுமையிலிருந்து விடுவிப்பதற்குள்ள ஒரேயொரு வழி இதுவேயாகும்.

இலங்கை எக்ஸ்போ'92 கண்காட்சிக்கு முக்கியமான பணியொன்று இருக்கின்றது. இந்தக் கண்காட்சியால் எமது மக்கள் மத்தியில் ஏற்றுமதிபற்றிய புரிந்துணர்வினை ஏற்படுத்துதல் வேண்டும். இதனைச் செய்வதற்கு எமது மக்களது உளப்பாங்குகளும் கருத்துக்களும் முற்றிலும் புரட்சிகரமான

மாற்றங்களுக்கு ஆளாதல் வேண்டும். எமது மக்கள் நீண்ட காலமாக அரசினால் வழங்கப்பட்ட தொழில் வாய்ப்புகளையும் நலன்புரிச் சேவைகளையும் பணச் சலுகைகளையும் அனுபவித்து வந்தனர். அதே காலப் பகுதியில் இந்நாட்டு மக்கள் அரசாங்கத்தின் ஆதரவுபெற்ற, ஏலவே உருவாக்கப்பட்ட சந்தை நிலவரங்களின் கீழான தாளாண்மைகளுக்குப் பழக்கப்பட்டு இருந்தனர். உள்முகநோக்கூடைய இலட்சிய வாதங்களால் அக்காலமெல்லாம் அவர்கள் வழிநடத்தப்பட்டு இருந்தனர். தீவிர மாற்றங்களை நாங்கள் புகுத்திட வேண்டும். மாற்றம் இன்றி முன்னேற்றம் இல்லை என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். உள ரீதியாகவும் நாங்கள் மாற்றம் அடைதல் வேண்டும். கருத்துக்களைப் பொறுத்தவரையிலும் நாங்கள் மாற்றமடைதல் வேண்டும். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக நடைமுறைச் சாத்தியமான முறையிலும் யதார்த்தமான முறையிலும் நாங்கள் மாற்றம் அடைதல் வேண்டும்.

தெற்காசியாவில் வாழுகின்ற நாங்கள் அனைவரும் எதிர்நோக்கியுள்ள புதிய சவால் ஒன்று இருக்கின்றது. அதுதான், பிராந்தியவாதம் சார்ந்த சவால் ஆகும். சார்க் அமைப்பின் தவிசாளர் என்ற வகையில் எனக்கு விசேட பொறுப்பொன்று இருக்கின்றது. இந்த பொறுப்பு யாது? எமது பிராந்தியத்திலுள்ள அங்கத்துவ நாடுகள் அவற்றுக்கிடையிலுள்ள குறைகளை நிரப்பும் காரணிகளைக் கண்டறிதல் வேண்டும். இந்தக் குறைகளை நிரப்பும் காரணிகள் தேசிய, மற்றும் பிராந்திய ஆக்கநலன்களோடு பிணைந்துள்ளன. நூறு கோடிக்கும் மேற்பட்ட மக்களது பண்டங்கள் விற்பனையாகும் பெரியதோர் சந்தைக்கான வளவாய்ப்புகளைக் கண்டுபிடித்தல் வேண்டும். எமது வீட்டுக் கதவண்டையில் உள்ள இம்மாபெரும் வளவாய்ப்பினைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கு நாங்கள் சகல முயற்சிகளையும் எடுத்தல் வேண்டும்.

1992 ஆம் ஆண்டு “ஏற்றுமதிகளின் ஆண்டாக” மட்டுமன்றி இலங்கை எக்ஸ்போ'92 கண்காட்சி ஆண்டாகவும் இருக்கின்றது. 1992 ஆம் ஆண்டானது 1992— 2001 இடைப்பட்ட காலத்துக்குரிய “ஏற்றுமதித் தசாப்தத்துக்கும்” முன்னோடியாகவும் இருக்கின்றது. இந்தத் தசாப்தம் முடிவடையும்போது நாங்கள் 21 ஆம் நூற்றாண்டில்

நுழைந்தவர்கள் ஆவோம். அந்தப் பொன்னான எதிர்காலத்துக்காக உறுதியான அத்திவாரத்தை இடுவதற்கு உறுதி பூணுவோமாக.

எனது பேச்சினை முடிப்பதற்கு முன்னர் மூன்று விடயங்களுக்கு உங்கள் கவனத்தை ஈர்க்க விரும்புகின்றேன். அந்த விடயங்கள் உங்கள் மனதைக் கவருமென நான் நினைக்கின்றேன். நீங்கள் இலங்கையில் தங்கியிருக்கும் காலத்தில் இவற்றை நீங்கள் மறத்தல் ஆகாது.

முதலாவதாக, எமது பாரம்பரிய உணவு வகைகளைச் சுவைத்துப் பாருங்கள். அவை, மருந்துப் பூண்டுகள், கீரை வகைகள், தானியங்கள், பருப்பு வகைகள், மரக்கறிகள், பழவகைகள் ஆகியவற்றால் ஆக்கப்பட்டுள்ளன. அவை, உண்மையில் சுவைமிக்கவைகளாகும். அதே சமயத்தில் போசாக்கு நிறைந்தவைகளாகும். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக அவற்றில் மருத்துவ இரசாயனப் பொருள்கள் உள்ளன.

இரண்டாவதாக, எமது நாட்டிலுள்ள சுதேச வைத்தியமுறைகளை அணுகிப்பாருங்கள். அவை, செலவுச் சிக்கனங் கொண்டவையாகும். அவை, இயற்கை அன்னை வழங்கிய பரிகாரங்களாகும். அவற்றில் நஞ்சுடைய இரசாயனப் பொருள்கள் இல்லை.

மூன்றாவதாக, உலகில் மிக மலிவான மருத்துவச் சோதனைகள் இலங்கையில்தான் செய்யப்படுகின்றன. எத்தகைய மருத்துவச் சோதனையினையும் செய்வதற்கு வேண்டிய உபகரணங்கள் அனைத்தும் உள்ள ஜயவர்த்தனபுர மருத்துவசாலை எமது நாட்டில் உள்ளது. இந்த மருத்துவசாலை ஜப்பான் நாட்டின் அன்பளிப்பாகும். 15 நிமிடங்களில் நீங்கள் அங்கு போய்ச் சேரலாம். எமது நாட்டில் மருத்துவ உசாத்துணையாளர்களும் நிபுணர்களும் உள்ளனர் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். அதேபோன்று, அவர்களுக்குத் துணைபுரியும் விஞ்ஞானிகளும் தொழில்நுட்ப வல்லுனர்களும் ஆராய்ச்சியாளர்களும் இருக்கின்றனர். எமது பல்கலைக்கழகங்கள் உங்கள் உசாவுதல்களுக்காக அல்லது ஆலோசனைகளுக்காக எப்பொழுதுமே காத்து நிற்கின்றன.

இறுதியாக, இலங்கை எக்ஸ்போ'92 கண்காட்சியில் பங்குபற்றுபவர்கள் அவர்தம் ஏற்றுமதிகளை அதிகரித்துக்கொள்வதில் எல்லா வெற்றியும் காணவேண்டுமென வாழ்த்துகின்றேன். எமது நாட்டுக்கு வந்துள்ள வெளிநாட்டு கொள்வனவாளர்களையும் முதலீட்டாளர்களையும் ஏனைய விருந்தினர்களையும் நான் எமது நாட்டுக்கு வருகவென வரவேற்கின்றேன். அவர்கள் இங்கு தங்கியிருக்கும் காலம் மகிழ்ச்சிகரமானதாயும் இலாபகரமானதாயும் அமையட்டும்.

இந்த விற்பனை விழாவினைத் திறந்துவைக்குமாறு என்னை அன்போடு அழைத்த மாண்புமிக் வர்த்தக, வாணிபத்துறை அமைச்சருக்கும் மாண்புமிக் ஏற்றுமதி அபிவிருத்தி அமைச்சருக்கும் நன்றி செலுத்துகின்றேன். இந்த மாபெரும் விற்பனைச் சந்தையினை சிறந்தமுறையில் ஏற்பாடு செய்த அமைப்பாண்மைக் குழுவினருக்கும் ஏற்றுமதி அபிவிருத்திச் சபைக்கும் எனது பாராட்டுதல்களைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

நன்றி.

**ADDRESS OF
HIS EXCELLENCY RANASINGHE PREMADASA,
PRESIDENT OF SHRI LANKA
AT THE INAUGURATION OF
SHRI LANKA EXPO '92, BMICH,
18TH NOVEMBER, 1992**

This is a momentous occasion. We are all gathered here, to inaugurate a spectacular display. This display as you know is Shri Lanka Expo '92. Today's inauguration is not an isolated event. It was preceded by a great deal of preparatory work. It was preceded by the Shri Lanka Year of Exports 1992. This event also signifies the launching of the Shri Lanka Decade of Exports – 1992-2001. Positive gains must flow from these endeavours. Then only will the results significantly influence our future.

The events leading to today's inauguration are noteworthy. Let me first briefly recall them. To start with, you may remember that for about two decades before 1977 we closed our economy to the world. For a small nation such as ours it was a great tragedy. Why? Because, we were in world trade from time immemorial. A small Island economy could have ill afforded it.

In 1977 we started correcting this situation. We liberalised trade. We relaxed, import and

exchange controls. We embraced growth oriented strategies. We brought to an end two decades of doles, subsidies, quotas and controls. We gave export competition precedence over import substitution. We embarked on a programme for attracting foreign investment. Infrastructure development received pride of place. We established Export Processing Zones. We undertook programmes for the modernisation of our Highways, Ports and Airports. We set up an Export Development Board – to name a few.

As you are aware, political stability, national security and economic progress march hand in hand. There can be no political stability without national security. There can be no political stability or national security without economic progress. By the same token, both conditions must meet for economic progress to be possible. My election rode huge storms. But, it laid prerequisite foundations for security and economic progress. It is those foundations which made feasible all we have achieved since.

The mandate that I got in 1988 was very clear. It enabled the liberalisation process to be further strengthened in the nineties. Foreign Exchange restrictions have been drastically relaxed. Stock market operations have been opened out. Today, Peoplisation is a vital component of the Government's New Industrial Strategy. This involves the divestiture of the ownership of most state-owned and state-controlled business undertakings. The Peoplisation of 21 state-owned enterprises have been completed so far.

We must increase our exports significantly. Every country which has achieved economic prosperity in modern times has had major increases in exports. Indeed, exports are the engine of modern economic prosperity. It is true that we are a small country. But, our exports need not be small. Around the world, we have seen how small countries have achieved prosperity through large exports.

As exports grow trade will replace aid. Then, we become truly independent. Then, our political independence acquires a new meaning. For achieving prosperity through exports, we have all the resources and the skills. We need only two things – quality and markets. If we can produce quality items, the demand will be there. Demand means new markets for our products. We cannot prosper by selling only to ourselves.

The more we export, the more foreign investment we will get. Investors around the world know that those who can export successfully are those who can absorb investment successfully. Let us not forget that every country which has tried to close itself to the world economy in recent times has failed to achieve prosperity.

Our export performance has been most encouraging. Qualitatively speaking for instance, there has been a structural shift. Primary commodities show a declining share in total exports. Likewise, the percentage share of agriculture in the GDP and in employment has

declined progressively. Manufacturing, services and other sectors have in proportion increased their share.

We all know very well that unless we export we cannot import. We cannot obtain the capital goods and the intermediate goods we need. Our raw material needs cannot be met. We will be driven by sheer necessity to try to produce all that we consume. Now, this is a luxury for a small nation like Shri Lanka. Exporters, therefore, are a crucially important community. They spearhead a thrust which we cannot allow to falter or fail.

Exports also play a key role in generating foreign exchange. Foreign exchange is necessary to meet the development needs of the Economy. Production for the much larger external markets has far-reaching benefits. The domestic market, as you know, is limited both in size and in purchasing power. A larger export market would enable Shri Lankan projects to enjoy economies of a larger scale. With production expansion, to meet the needs of the larger market, more employment opportunities would be created. This will be realised fully especially if the production processes are labour intensive.

You are probably aware that the concept of small enterprise development is very near and dear to my heart. I firmly subscribe to the view that "small is beautiful". I have always been of the firm conviction that our future lies "not in mass production but in production by the masses". In a labour surplus economy such as

ours, we should always try to encourage labour intensive techniques. We must go for technologies that will not overtake the human capacity.

In our Election Manifesto of October 1988 we have clearly spelled out our policy on small enterprises development. We are for the mobilisation of our human resources. I like to quote from our manifesto:

“Primary growth will take place countrywide in every household, through the strategies of investing in our human base, with people being the prime engine of economic improvement. Primary growth will make men and women into producers, creators and owners of assets. Simultaneously we will harness entrepreneurship and manufacturing skills to support the base, and be in turn supported by it, through setting up, again countrywide, a wide spectrum of secondary and tertiary industries.”

There are many advantages in relying on small production units, based on local raw materials, utilizing local skills and dispersed through the country. Such a step will prevent Rural-Urban migration. Such a step will prevent the overcrowding of Cities. Such a step will prevent environmental pollution. Such a step will prevent the overloading of the urban infrastructure. It will also help the small man by way of employment, income generation and a general improvement in the quality of life.

The main thrust of this policy of investment, production and employment will be export development, import substitution, gainful employment and high productivity. Our Election Manifesto also envisaged a new Public-Private Sector partnership in development. This was intended to bring about a productive cross-fertilisation of innovative minds from the two sectors. Another innovative feature is the forging of a partnership between the informal and formal subsectors of the Private Sector itself. It was hoped that through these partnerships thousands of informal producers would support and in turn be supported by the formal and the big manufacturers and enterprises. We call this the "Big Investor-Small Producer Link Up".

As I said before, my Government is committed to the market orientation of our economic life. It is committed to the private sector as the primary engine of growth. In our context, growth and exports are synonymous. It actively seeks foreign private investment. It has moved forward towards trade and exchange liberalisation.

We must very soon achieve the status of a "Newly Industrialising Country". The Export Processing Zones have played a pivotal role as well as a catalytic role in this industrialisation process. We will continue to strengthen our economy on these lines. This is the only way to liberate our people from want.

Shri Lanka Expo '92, has a major role to play. It must make our people export conscious. This will

call for nearly revolutionary changes in the attitudes and perceptions of our people. They have been used for long to conditions in which the State provided jobs, welfare and subsidies. They have been accustomed over the same period to an environment in which enterprise was assured of protected and captive market conditions. They have been inducted so long in inward looking ideologies. We must bring about rapid changes. As you know there cannot be progress without change. We need to change psychologically. We need to change conceptually. Above all, we need to change practically as well as realistically.

All of us in South Asia have a new challenge. It is the challenge of regionalism. As Chairman of SAARC, I have a special responsibility. What is this responsibility? The constituent member States of our region must find complementarities between them. These are the complementarities that bind national and regional interest. We must bring out the potentialities of a market of over one billion people. We need to work hard on this vast potential which is at our door step.

The year 1992 is not only the "YEAR OF EXPORTS". It is also the year of Shri Lanka Expo '92. The Year 1992 will also be the forerunner of the 'DECADE OF EXPORTS – 1992-2001". At the end of the decade we would have passed the threshold into the 21st century. Let us resolve ourselves to build solidly for that immense future.

Before I conclude, I would like to draw your attention to three matters. I am sure they will be of interest to you. While you are in Shri Lanka you should not forget to do these three things. The first is to try our traditional food preparations. They are a combination of herbs, green-leaves, cereals, pulses, vegetables and fruits. They are very tasty indeed. At the same time, they are very nutritious. More than anything else, they have medicinal qualities.

The second is to gain access to our systems of Indigenous Medicine. They are cost-effective. They are natural remedies. They are free of poisonous chemicals. Thirdly, Shri Lanka is one of the cheapest places in the world for Medical Tests. We have the Shri Jayewardenepura Hospital which is well equipped to handle any kind of test. It is a gift from Japan. You can get there in 15 minutes. As you know, we also have many Medical Consultants and Experts. Then, there are the supporting Scientists, Technicians and Researchers. Our University System is available to you for any consultations or advice.

In conclusion, let me wish the exhibitors at Shri Lanka Expo '92 every success in their endeavours to increase their exports. To our overseas buyers, investors and other visitors, I extend a warm welcome to our country. I wish them an enjoyable and profitable stay here.

I thank the Hon. Minister of Trade and Commerce and the Hon. Minister of Export

Development for inviting me to open this Fair. I congratulate the Organising Committee and the Export Development Board for the excellent organisation of this impressive Fair.

I thank you.

